І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV — Ч. 74. — ЦЕНТІВ 10 CENTS — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 19-го КВІТНЯ (APRIL) 1958 — TWO SECTIONS (SECTION 1) — No. 74. — VOL. LXV.

ПРЕЗИДЕНТ ВИМАГАЄ ПІДТРИМКИ НАЦІЇ ДЛЯ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ПЕНТАҐОНУ

Вашинґтон. — В четвер 17 квітня ц. р. президент Айзенгавер виступив із промовою під час спільного прийняття, влаштованого Американським Товариством Газетних Видавців і Міжнародним Пресовим Інститутом, що в ньому взяли участь не тільки американські, але також европейські й азійські журналісти. Промова Президента була присвячена головним чином справі запропонованої урядом реорганізації Пентаґону, значить секретаріяту оборони і командування збройних сил ЗДА. Згідно із словами Президента головною ціллю заплянованої реформи американської оборонної системи є „безпека із платоспроможністю", значить ефективна розбудова оборонної системи без загрози банкрутства. Те, що З'єдинені Держави Америки мусіли видати в останніх п'яти роках 200 більйонів долярів на оборону, не є надто відрадним явищем, але ж це треба було зробити, щоб охоронити безпеку ЗДА. Але ж добиваючися тієї цілі, уряд мусить зважати на те, щоб з другого боку не знищити надмірним видаткуванням економічної сили, від якої залежить і свобода і мілітарна могутність ЗДА. Сьогодні треба закінчити із сантиментальною прив'язаністю до старих родів зброї і концепцій, бо час, коли можна було вести війну відокремленими сухопутніми, морськими і повітряними силами, минув. Сьогодні всі збройні сили мусять діяти централізовано і скоординовано. В дальшому Президент виступив дуже рішуче проти опонентів урядового законопроєкту про реорганізацію Пентаґону в Конґресі, зокрема проти їх закиду, що пропонована реорганізація дасть у висліді генеральний штаб „пруського типу", яким то визначенням противники цього законопроєкту хочуть здискредитувати саму ідею доконечної реформи оборонної системи ЗДА. На думку Президента, критики, які виступають із такими закидами, не розуміють самі, що вони говорять. Не відповідає правді теж закид, що згідно із новим пляном секретар оборони мав би бути „царем" чи „диктатором", загрозливим для американської свободи. Згідно із переданим Конґресові законопроєктом, секретар оборони буде в дальшому підлеглий у своєму діянні і Конґресові і урядові й обмежений законами та опінією мілітарних експертів. Називаючи нісенітницями закиди, видвигнені деякими членами Конґресу проти запляновані реформи Пентаґону, през. Айзенгавер разом з цим висловив впевнення, що більшість Конґресу і громадянство допоможуть урядові здійснити поставлене завдання й усунути непотрібне суперництво між збройними силами та зорганізувати якнайбільш ефективно оборонну систему ЗДА.

Торгівля з закордоном — це зв'язок із світом

Ню Йорк. — Виконний директор Крайового Товариства Портових Вантажників Вільям Ф. Гісен промовляв на прийнятті Клюбу Закордонної Торгівлі в готелі „Коммодор" в Ню Йорку і сказав, що тих 150,000 вантажних кораблів, які користають із американських портів кожного року, це найкращий, бо справжній зв'язок між цією країною і вільним світом. Гісен твердив, що „торгівля є успішнішим інструментом приязні, як сама тільки фінансова допомога". Це добре розуміють комуністи, які поширюють свої політичні впливи при допомозі закордонної торгівлі. 175,000 портових вантажників річно заробляють коло 800 мільйонів долярів, які творять велику підтримку для нашого промислу.

Тепло й сухо в північних стейтах, а холодно й мокро в південних

Вашинґтон. — Бюро погоди ЗДА передбачає температуру й атмосферичні опади на місяць від половини квітня до половини травня, і згідно з цими передбаченнями в північних стейтах від Мейну до Дакоти буде на багато тепліша температура від нормальної. В дальшому поясі стейтів від Вашинґтону, Монтани, Міссурі, Іллиной, Пенсильвенія, Ню Йорк буде тепліше як нормально, а на південь від тих стейтів буде нормальна температура для квітня-травня. На Флориді і в Каролайнах буде холодніше як нормально. Нормальна температура для того часу така: Ню Йорк — 55.5; Шикаґо — 53.7; Денвер — 52.3 і Сан Франсіско — 55.1. Атмосферичні опади мають бути в північних і середніх стейтах значно менші від нормальних, а в південних на багато більші як нормально. Треба памятати, що ці передбачення є загальні, і що вони не мусять докладно здійснитися.

В АМЕРИЦІ

● **Як СССР** дотримує своїх міжнародних зобов'язань — свідчить такий факт. Минулого року на окремій конференції в Европі представники ЗДА і СССР погодились обмінюватися зразками ґрунту з територій, на яких відбуваються атомові експльозії. ЗДА досі вислали чотири зразки свого ґрунту, а СССР — жадного.

● **Під час недавніх відвідин у Вашинґтоні** колишній президент Гаррі С. Труман, відбуваючи ранішню прогулянку, сказав журналістам про Білий Дім: „Це — велика біла тюрма". Труман прожив у Білому Домі майже 8 років, але не був у ньому від 20 січня 1953 року, тобто від часу інавгурації Айзенгавера.

● **В Ню Йорку** встановлено на вулицях 3,400 додаткових кошів на сміття, щоб допомогти населенню втримувати чистоту в місті.

● **Відома письменниця Перл Бак** повідомила, що п'ять повістей, які вийшли друком від 1945 року під прізвищем Джан Седжес, належать її перу. Одна з повістей цієї письменниці, „Ди Ґуд Ерт", здобула нагороду Пуліцера і міжнародну нагороду Нобеля.

● **Президент Айзенгавер** підписав закон, згідно з яким звільняється від оподаткування драматичні й музичні імпрези неприбуткових громадських організацій. Досі звільнялось від оподаткування тільки концертові імпрези.

● **30-річна мати 6-ох дітей, Одрі Ґранґер** з Іст Оренджу, Н. Й., кілька разів давала потребуючим свою кров. 16-го квітня вона сама скористала зі своєї півлітри крови, яку дала два тижні тому до „Банку крови", бо мусіла перебути операцію шлунка.

● **Американський лейтенант Вільям С. Мортон** із м. Сан Антоніо (Тексас), який тепер перебуває в Німеччині, відмовився прилюдно подати руку капітанові Карлові О'Келлі — муринові. Командант 7-ої армії, ген. Брус К. Клерк, покарав фанатичного расиста офіційною доганою та карою $200.

Система Федеральної Резерви видала нові зарядження для дешевого кредиту

Вашинґтон. — 17-го квітня Система Федеральної Резерви видала дальші два зарядження для дешевшого кредиту, щоб приспішити поліпшення економіки. Рада Федеральної Резерви зарядила, щоб її банки в Ню Йорку, Філаделфії, Шикаґо, Ст. Луїсі й Міннеаполісі зменшили дисконто від позичок, уділюваних своїм членам-банкам із теперішніх 2.25 відсотка до 1.75 відсотка. Згідно з дотеперішнім досвідом можна сподіватися, що рада за якийсь час те своє зарядження поширить і на інші банки в Бостоні, Клівленді, Далласі, Атланті, Кензас Сіті, Річмонді і Сан Франсіско. Після цього зарядження дисконто є найменше, починаючи від серпня 1955 року коли воно виносило тільки 1.50 відсотка. В банкових колах сподіваються, що тепер банки мусітимуть зменшити відсотки від видаваних позичок, і тим способом зможе збільшитися рух в економіці, коли легко можна буде діставати дешевий кредит. — Одночасно Рада Федеральної Резерви зменшила на один відсоток висоту вимаганих резерв в банках Ню Йорку і Шикаґо, а на пів відсотка в банках інших великих міст. Це зарядження збільшить на 450,000,000 долярів банкові запаси і дасть можливість банкам видати на позички й інвестиції коло 2,700,000,000 долярів. Фінансисти вважають те друге зарядження за дуже важне, бо внаслідок поважного відпливу золота із ЗДА (600 мільйонів впродовж двох місяців) значно зменшилися банкові резерви в американських банках, бо на ту саму суму 600 мільйонів долярів, згідно з монетарною системою ЗДА.

Демократи пропонують 16-тижневу допомогу забезпеченим і незабезпеченим безробітним робітникам

Вашинґтон. — Демократичні члени Комісії Способів і Засобів в Палаті Репрезентантів погодилися на тому, щоб безробітні працівники діставали федеральну допомогу з федеральних фондів, без огляду на те, чи вони були забезпечені на випадок безробіття чи ні. Ця допомога була б додатком для тих безробітних, які дістають допомогу з соціяльного забезпечення, і її діставали б і ті, які внаслідок характеру своєї праці не платять вкладок на безробіття. Коли б Конґрес ухвалив цей демократичний проєкт, то це коштувало б державну скарбницю коло одного більйона долярів, або навіть і більше.

Сенатор Ярборо домагається резиґнації Бенсона

Вашинґтон. — Демократичний сенатор із Тексасу Ралф В. Ярборо вніс резолюцію, в якій закликає сенатора рільництва Езру Тефта Бенсона до резиґнації. В цій резолюції говориться про те, що Бенсон не виконав свого завдання у відношенні до фармерів. „Це є непартійний заклик до сенаторів з обох партій, які бажають охоронити американських фармерів перед катастрофою", — казав сенатор із Тексасу. В резолюції говориться про те, що Бенсон своєю політикою спричинив низькі ціни на фармерські продукти, пробує настроїти консументів проти фармерів, нищить консерваційні практики землі та шкодить адміністрації сільських електрівень.

Сила кубинських повстанців маліє

Гавана, Кубинська Республіка. — Згідно з неофіційними вістками з Куби сили провідника повстанців Фіделя Кастра, який бореться проти уряду президента Батісти від грудня 1956-го року, з кожним днем зменшуються, і тому можна б вже тепер говорити про кінцевий неуспіх цього повстанського руху. Кастро має мати коло двох тисяч бойовиків, але те число кожного дня зменшується на 15 до 20 осіб, а відділи урядової армії, які поборюють Кастра, виносять коло 30,000 вояків. Кастрові бракує також і зброї та амуніції, бо транспорт зброї сконфіскував американський уряд, а деякі перехопив уряд Батісти. Оголошений ґенеральний страйк Кастром не вдався. Сталося це з різних причин, а найголовніше тому, що і світ праці і громадянство не підтримали повстанців. Військо не думає виступати проти Батісти, який дбає про свої збройні сили, даючи їм все, що тільки можливе. Та все це не свідчить про те, що Кастро сам припинить боротьбу, якщо не буде зовсім військово переможений.

Інж. Еміль Гузар — обраний на голову УНДому в Ню Йорку

Ню Йорк. — На першому пленарному засіданні новообраної 21-членної Дирекції Українського Народного Дому в Ню Йорку в четвер 18 ц. м., уконституувалась його Екзекутива в такому складі: інж. Еміль Гузар — голова, ред. Іван Кедрин-Рудницький — 1-ий заст. голови, інж. Іван Когут — 2-ий заст. голови, Євген Стахів — секретар, Іван Винник скарбник та 3 члени екзекутиви: пп. Дмитро Галичин, Володимир Баранецький й інж. М. Лепкалюк. Правний дорадник — адв. Степан Ярема. Контрольна Комісія: д-р В. Вишиваний, І. Ґелетій, Р. Крупка, Д. Кульчицьда і М. Чопик. Управа „Стайвезан Кетерінґ" (господарська частина УНДому за давньою концесією): інж. Е. Гузар, І. Винник, Яр. Гузар і Р. Крупка. Крім названих до Дирекції УНДому належать ще пп.: І. Бакад, Й. Гірняк, П. Кучма, проф. М. Лисогір, д-р Р. Осінчук і адв. І. Флис. — Новий голова УНДому в Ню Йорку є тут народженим українцем, міським інженером, сином відомого діяча з-поміж давніх імігрантів, одного з піонерів УНС, п. Іллі Гузара.

У Брюсселі відкрито Світовий Ярмарок

Брюссель. — У Брюсселі бельгійський король Бодуен відкрив в четвер 17 ц.м. Брюссельський Світовий Ярмарок, як „світову й міжнародну виставу осягів поверх 40 держав", присвячену співпраці між народами та сприянню поступу. Король Бодуен відчитав у тому дусі коротку промову, після якої запалив символічний смолоскип, що в свою чергу пустив у рух високі водограї. Велетенський майдан величиною 500 акрів, прочищений вже з того хаосу будівельного матеріялу, машин і возів, в якому знаходився був ще три дні тому. Проте не всі павільони вже остаточно готові і не в усіх павільонах розташовано всі предмети показу. Двома найбільшими павільонами є американський і совєтський — один недалеко одного. Перші коментарі про американський павільон — надзвичайно похвальні. Всі підкреслюють, що американський павільон має ту архітектонічну і змістовну легкість, якої бракує совєтському. Коли Совєти показали модель Спутніка II з собакою й різні технічні винаходи, то в американському павільоні показано найбільш характеристичні риси американського життя та ті вироби, які потрібні людині на її пристойному життьовому стандарті. З американського боку на відкритті були приявні: амбасадор ЗДА у Бельгії Дж. Фольджер, репрезентант през. Айзенгавера Л. Голл і ген. комісар Говард С. Кулман.

Бельгійський король Бодуен відкриває Світовий Ярмарок у Брюсселі

Тунісія хвалить політику ЗДА й Англії

Туніс. — Туніський президент Габіб Бурґуїба у своїй радіо-промові до народу славив у четвер 18 ц. м. мирову посередницьку службу доброї волі, що її виконували З'єдинені Держави й Англія у спорі між Тунісією та Францією. Туніський президент вказував на становище тих двох держав у тому спорі, як на ще один наявний доказ, що Англія й Америка займають протикольоніяльне становище. Він закликав молоді африканські держави, щоб вони прислухувались до антикольоніяльного й антикомуністичного голосу Америки. Водночас він таврував тих прихильників анахронічного кольоніялізму, які спричинили упадок французького уряду Фелікса Ґаяра. Туніський президент заявив, що він чекатиме вісім днів на створення нового французького уряду, після чого відновить скаргу Тунісії перед Радою Безпеки Об'єднаних Націй проти Франції за її наїзд на туніську місцевість Сакет-Сіді Юссеф 8-го лютого ц. р., коли-то згинуло кількадесять тунісців.

В Юґославії зростає невдоволення мас

Беоґрад. — Сам юґославський уряд ствердив у своєму писаному звідомленні на тригденну сесію новообраного юґославського „парляменту", що в тій країні зросла „ворожа активність" різних елементів. Юґославські комуністи приписують цю ворожу діяльність передусім „скорумпованим одиницям з-посеред колишніх політиканів, які пробрались до партії", а далі — частині духовенства і „іншим неґативним та злочинним елементам". Ця діяльність проявляється у „збільшеній усній і писаній пропаґанді" ворожій супроти теперішнього комуністичного режиму Тіта. Від четверга до суботи цього тижня „нараджується" „вибрана" в минулому місяці карикатура юґославського парляменту. Всі його члени були згори призначені секретаріятом юґославської компартії. Одним із завдань теперішньої сесії є „вибрати" вдруге Тіта президентом Юґославії. Він виголосить з цієї нагоди на закінчення сесії, в суботу цього тижня, велику промову.

Зближається розв'язка проблеми Суезького каналу

Об'єднані Нації. — У колах ОН переконані, що в найкоротшому часі буде полагоджений остаточно також і формально спір за Суезький канал, існуючий від часу проголошення Єгиптом націоналізації каналу. Фактично справа перерішена від часу, коли єгипетські власті виявили справність і здібність адмініструвати каналом без шкоди для плавби по ньому. Однак невирішеними були фінансові претенсії попереднього власника каналу і його творця, Компанії Суезького Каналу. Президент Нассер домагався, як передумови для виплати відшкодування названій Компанії, щоб вона зліквідувала чи пак передала Єгиптові свій маєток. Однак Компанія Суезького Каналу вже рішила була заанґажуватися у будові підводного тунелю під Каналом ля Манш і рішуче відкинула суґестію Нассера. Тепер Нассер передав якісь змінені пропозиції за посередництвом директора Світового Банку Юджина Блека. У зв'язку з претенсіями Компанії Суезького Каналу Англія і ЗДА заморозили були єгипетські банкові конта. Тим часом Міжнародна Мореплавна Палата в Лондоні рішила, що всі кораблі, що користають з Суезького Каналу вплачуватимуть по 3% від оплати за переїзд каналом до Бельгійського банку на покриття коштів очищення того каналу після англійсько-французької інвазії. Ці кошти становили $8 мільйонів. Обраховують, що ОН дістануть зворотом тих $8 мільйонів протягом несповна трьох років.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Ювілейний Бенкет з приводу 10-річчя існування Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч"** і з нагоди 8-го з'їзду Делеґатів цього ж Об'єднання відбудеться в суботу, дня 26-го квітня ц. р., о год. 8.30 вечора в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку. Під час бенкету крім привітів від українських установ й організацій будуть теж виступи українських мистецьких сил.

● **В рямцях Конференції „круглого стола" п. н. Націоналізм в нашому поділеному світі,** що її влаштовує в днях 25 і 26 квітня ц. р. Інститут Етнічних Студій при Джорджтавнському Університеті у Вашинґтоні, Д. К., виступить із доповіддю на тему „Націоналізм і не-російські народи СССР" д-р Роман Смаль-Стоцький, директор Слов'янського Інституту при Маркетському Університеті. Разом із проф. Смаль - Стоцьким виступить із доповіддю на тему „Націоналізм й европейські сателіти СССР" проф. Бриджпортського Університету д-р Йосиф С. Ровчек. Обидві доповіді відбудуться під час ранішньої сесії в суботу дня 26 квітня, яка проходитиме під проводом проф. Л. Добрянського і проф. Романа Дембіцького.

● **Євген Рогач із Филаделфії став виконуючим обов'язки гол. фінансового секретаря СУК Провидіння.** Покликав його на це опорожнене після несподіваної смерти гол. фін. секр. цього Союзу бл. п. Дмитра Кульчицького гол. предсідник „Провидіння" впр. о. Роман Лободич. Займав це становище п. Є. Рогач уже попередніми роками.

● **Архів і бібліотеку Володимира Винниченка** із Мужен у Франції перевезено в квітні ц. р. до ЗДА і передано на переховування до Колумбійського Університету в Ню Йорку.

● **Атлас сільського господарства УССР** має вийти незабаром — як повідомляє українська підсовєтська преса — у видавництві Київського Державного Університету. Атлас буде складатися із 57 кольорових мап і діяграм.

● **„День художника"** відбувся в неділю дня 13 квітня ц. р. у Києві, в рямцях якого були влаштовані у книгарнях і в музеях виставки образотворчого мистецтва і зустрічі населення з малярами, скульпторами і графіками.

У МОСКВІ ПОЧАЛИСЬ РОЗМОВИ ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ „НА ВЕРШИНАХ"

Москва. — Зараз на другий день після отримання повідомлення від трьох західніх великодержав про готовість негайно розпочати дипломатичні розмови, що підготовили б нову конференцію „на вершинах", в четвер 17 ц. м. вечером совєтський міністер закордонних справ Андрей Ґромико запросив до себе американського амбасадора Левеллина Томпсона на 40-хвилинну розмову. Вправді про зміст тієї розмови не видано ніякого повідомлення, а амбасадор Томпсон теж відмовився будь-що сказати про це, проте нема сумніву, що ця розмова стосувалась підготовчої стадії до плянованої конференції на вершинах. Факт, що Ґромико запросив не всіх трьох західніх амбасадорів, тільки одного американського представника, коментують як доказ, що Совєти вважають фактичним найістотнішим контрагентом тільки З'єдинені Держави. З свого боку, Л. Томпсон негайно після приїзду до амбасади ЗДА скомунікувався і стрінувся з англійським амбасадором Патріком Ріллі. Коли в ці розмови включиться також французький амбасадор Моріс Дежан — невідомо. Перші коментарі звертають увагу, що ця зустріч совєтського міністра з американським амбасадором ще не означає, що Совєти погодились на становище трьох західніх держав що дипломатична підготова конференції „на вершинах" має стосуватись не тільки таких формальних справ, як час, місце конференції і склад її учасників, але також суті тих справ, які мають становити денний порядок конференції голів урядів. Хоча західні чинники сумніваються, щоб Совєти виразно погодились на таке західнє становище, проте вони не виключають, що такі наради по суті розвинуться наче автоматично в ході засідань совєтського міністра закордонних справ з західніми амбасадорами. Швидкість, з якою зареаґували Совєти на останню західню ноту, вважається доказом, що почалась „серіозна стадія нарад".

Криза уряду у Франції продовжується

Париж. — Як можна було сподіватися, викликана в минулий вівторок 15-го ц. м. французьким парляментом криза уряду затягається і нема ніяких виглядів на її швидкий кінець. За коментарями всієї поважної преси — ані президент Коті, ні будь-який політик не здають собі навіть справи, як може виглядати новий уряд, який мав би сильнішу парляментарну базу від тієї, на якій спирався прем'єр Фелікс Ґаяр. Першим кандидатом на нового прем'єра є Жак Сустель, колишній генеральний резидент в Альжирі, „деґоліст", лідер правої опозиції проти уряду Ґаяра, отже головний спричинник теперішньої кризи. За традицією французького парляментаризму, президент має запропонувати творення уряду тому, хто завалив останній уряд. Однак Сустель буцім-то не має шансів запевнити собі бодай „невтральність" соціялістів, а без того він не зможе вдержати центро-правий уряд. Персонально — комбінують газети — більші шанси для такої центро-правої комбінації має член католицької народно - республіканської партії, колишній прем'єр і кол. міністер закордонних справ Жорж Бідо, який теж голосував проти Ґаяра і критикував його альжирсько - туніську політику. Як третій кандидат фіґурує знову кол. прем'єр Антуан Піней, також член правих „незалежних". Президент Коті веде безперервно розмови з різними політиками.

Війська центрального уряду в Індонезії у наступі на центр революції

Якарта. — Як цього сподівалися також самі революціонери, в середу американського, а в четвер вранці індонезійського часу почався десант військ центрального уряду на західньому побережжі острова центральної Суматри, недалеко столиці того острова Падангу. Висадну операцію попередило двогодинне бомбардування з одного ниищильника та 4-ох корвет. Щоправда, то це бомбардування — за стверджуванням закордонних кореспондентів на тому театрі громадянської війни в Індонезії — не спричинило більшої шкоди, як тільки сполошення незлічених мас птаства в довкільній джунґлії. Мешканці Падангу також не мали ніякого страху та з цікавістю стежили, як десь у джунґлії розриваються знаряди. Зате революційні війська не витримують найменшого бомбардування з повітря і заламлюються під впливом скидуваних бомб та скорострільного вогню. Цим і пояснюються найбільші успіхи висадних і парашутних з'єднань центрального уряду на Суматрі. За твердженням революційних старшини — центральний уряд вислав до тієї нової операції, яка маєніби остаточно здавити революцію, 6,000 вояків.

У СВІТІ

● **В Індії** заснувалось товариство ім. Абрагама Линколна, члени якого мають студіювати життя й діяльність колишнього президента ЗДА і пропаґувати краще знання і розуміння Америки та її культури. На перших сходинах цієї організації вказувалось на спільність ідей Линколна й Ґанді — мучеників за свої ідеали. Головою цього Т-ва є княжна Амріт Каур, колишній індійський міністер здоров'я.

● **У Тегерані** найулюбленішою темою для поточних розмов є обмірковування кандидатур на нову дружину розведеного шаха Різу Палеві. Кажуть, що королева-мати зібрала кільканадцять світлин молодих красунь із найзнатніших іранських родин, але не може рішитися, кого з них вибрати на свою невістку. Між кандидатками є студентка мистецтва в Римі, 20-річна Маніґе Занґенен, та 19-річна студентка каледжу в Англії, Сафієт Ахмані. Шах розвівся вже з другою своєю дружиною, бо ні одна з них не дала йому сина. Його оточення схвильоване браком наступника престолу.

● **Китайські комуністи** помилились, рішивши, що скасування ними торговельного договору з Японією викличе в тій країні паніку. Японський уряд проголосив, що він пішов комуністам на найдальші поступки і не змінить свого становища. Китайські комуністи обурились, що японські власті не захотіли признати їм право вивішувати свій прапор над домом торговельної місії в Японії.

● **Князь Филип Единбурзький,** чоловік королеви Єлисавети II, заповів на конференції, присвяченій справі міжпляметних просторів, що англійці не будуть придивлятися байдуже, як інші народи досліджуватимуть ті простори. Зацікавлення людей космічним обширом він пояснив тим самим природним гоном, що змушує людину дряпатись на недосяжні гірські шпилі, чи досліджувати дно моря.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РОЛЯ ЕТНІЧНИХ ГРУП В КАНАДІЙСЬКИХ ВИБОРАХ

Етнічні групи в Канаді взагалі, а українська зокрема, перерішили вислід останніх канадійських виборів, які відбулися 31-го березня ц. р. і в яких Консервативна партія прем'єра Діфенбейкера й „етнічного українця", міністра праці Михайла Стара здобула величезну перемогу. До такого висновку прийшов Джордж Негі в торонтонському „Глоб енд Мейл" з 7-го квітня ц. р. З його тверджень виходить, що в Канаді є в загальному 102 „етнічно вразливі" виборчі округи, з яких в останніх виборах 95 пішло за консерватистами. За найтиповіший приклад такого стану наводить автор вислід виборів у східньому Едмонтоні, де в попередніх виборах консервативний кандидат англо-сакс програв вибори меншістю 7,000 голосів, а в останніх виборах виграв їх для Консервативної партії кандидат українського роду, Василь Скорейко, більшістю 9,000 голосів.

Автор наводить цілий ряд причин такої величезної „етнічної перемоги" консерватистів. Він твердить, що виборці европейського походження в першу чергу „більше свідомі" в закордонній політиці, і питання антибольшевизму грає дуже важливу ролю в їхньому відношенні до політики різних партій. Тим часом, політика Пірсона і його Ліберальної партії супроти Совєтського Союзу вважається в Канаді за занадто „ліберальну", і її в жадному разі не можна порівнювати з безкомпромісовим становищем Діфенбейкера, виявленим хоч би в його відповіді на лист Булганіна за короткий час перед виборами.

Другою причиною „етнічних симпатій" до Консервативної партії могла бути „ідеологічна інтерпретація" вже самої назви Ліберальної партії. Справа в тому, що в „европейській свідомості" поодиноких етнічних груп лібералізм ідентифікується, чи пак зв'язується з такими поняттями, як антиклерикалізм та всілякими лівими тенденціями, тоді як консерватизм має для груп европейського походження приємніший „запах" націоналізму.

У цитованій статті називається ще ряд інших причин, також внутрішньо-політичних, які могли здобути консерватистам етнічні голоси в останніх виборах, і вкінці наводиться факт, який при відповідній його популяризації міг би мати, подібно, як і наведені вже спостереження, відповідний вплив і на політичну ситуацію та розвиток в З'єдинених Державах. Автор підкреслює важливість відповідної уваги політичних партій до настроїв і потреб етнічних груп. Він твердить, що Консервативна партія випередила в цьому напрямі всі інші партії. Консерватисти мають у своїй головній кватирі постійного зв'язкового з етнічними групами, встановили з ними тісний контакт і уважно студіювали їх потреби й політичні тенденції, приділяючи їм відповідну увагу. Консервативна партія відзначалась теж „безпартійним" відношенням до тих груп, себто жадної з них не вирізняла коштом іншої. Такий підхід розбудив серед етнічних груп більшу свідомість їхньої важливости і відповідальности в проводі та політичному житті країни, яку вони оправдано вважають за свою і на добробуті та безпеці якої їм залежить.

Спостереження і висновки цитованого коментатора останніх канадійських виборів дуже багатомовні, приносять велику честь нашим канадійським братам-українцям і дозволяють зробити ряд висновків для нас, американських громадян українського роду. Очевидно, що канадійські відносини, в яких українці кількісно стоять — після англо-саксів, французів і німців — на четвертому місці, дещо інші, ніж у ЗДА, але українці в Америці ще далеко не використали навіть тих можливостей, що їх вони мають в американській політиці.

Правда, в останніх роках ситуація помітно поліпшується, і українська етнічна група поступово стає загально-американським політичним фактором, зокрема в районах своїх більших скупчень. Але в цьому відношенні ми ще далеко не дорівнюємо іншим етнічним групам, навіть у пропорції до кількісних різниць. Якщо наше значення в політиці країни міряти кількістю українських імен на виборних постах у містах, повітах, стейтах і в цілій країні, то нас так, якби взагалі не було. Ні одного імени в Конгресі ЗДА, лише кілька, і то „бувших", у стейтових леґіслятурах та кілька в повітовій чи міській адміністрації. А це не може бути доказом будь-якої нашої активної ролі в політиці країни.

Ситуацію можна поліпшити у першу чергу нашим більшим заінтересуванням і більшою активністю в американських політичних партіях. Наші канадійські брати дають нам щодо цього добрий приклад.

НЕ СПІЛЬНА, А МОСКОВСЬКА СПРАВА

Протягом двох років виходить у Мюнхені двотижневик „Наше Общее Дело", офіційний орган Американського Комітету Визволення. До цього часу вийшло 46 чисел цього часопису, що його завданням мало б бути переконування читачів, що праця Американського Комітету Визволення така корисна для всіх поневолених московськими большевиками народів, що всі національні групи на еміґрації в Німеччині повинні з тим Комітетом тісно співпрацювати. На превеликий жаль, даремно шукати в „Нашем Общем Деле" доказів, що це дійсно „спільна справа". Що більше: „Наше Общее Дело", видаване за гроші названого Комітету, що офіційно фірмує його, як видавець, робить якнайгіршу прислугу тому Комітетові, доказуючи своїм змістом, духом та способом редагування, що Американський Комітет опанований всередині службовцями-росіянами, і що всі інші національності — це для нього декораційні причіпки, ще й раз-у-раз компромітовані нетактами російських головачів.

Ось перед нами сім останніх чисел „Нашего Общего Дела", за три місяці. За винятком одної, пристойно написаної статті проф. Олівера Дж. Фредериксена в останньому минулорічному числі з 27 грудня м. р. „40-річчя совєтизації України" (з нефортунним висловом про нібито якийсь один „народ СССР") — годі знайти найменший натяк на те, що ця газета мала б не то заступати „спільні" інтереси, отже окремішну тематику різних національних груп, але що вона взагалі цікавиться будь-якими тими групами, їхніми змаганнями і проблемами. „Наше Общее Дело" — це просто російська газета, в якій більшість матеріялу — відомості й статті на міжнародні теми а частина тексту присвячена загальній совєтській тематиці, як вона обговорюється в будь-якій західній газеті. Конференція НАТО, Примас Польщі кардинал Вишинський, Важливіші політичні події в минулому 1957 році, Позиція державного секретаря Доллеса, Розкол в американській компартії, Новий експеримент (реформи Хрущова), Криза в Індонезії, Конфлікт в Тунісії, Подорож Г. К. Ладжа по Середньому Сході, „Тор" для Англії, Відповідь Айзенгавера Булганінові, Новий совєтський посол в ЗДА — це заголовки статтей і головних вістей з першої сторінки сімох останніх чисел. Це — пересічні закордонно-політичні коментарі, які можна тисячами знайти в усіх західніх різномовних газетах, включно з часописами в малих американських містечках. До того ж на цих коментарях тяжить штамп офіційщини, яка проявляється в безкритичному притакуванні всім актам американської закордонної політики, чого не робить ні один незалежний часопис в Америці. Наприклад, „Наше Общее Дело", коментуючи „Порозуміння ЗДА-СССР про культурний обмін" не квестіонує самого принципу доцільности договорювання з Совєтами на базі куцих компромісів, себто не критикує самої засади співіснування за совєтським зразком, а обмежується аналізою того договору, куди скромнішою і делікатнішою, ніж подав її будь-котрий великий американський часопис.

Коли ж „Наше Общее Дело" має поширювати відомості про працю Американського Комітету, то робить це на дуже незугарний лад, грубо й незручно, не вміючи „перескочити себе" і забути на хвилину, що воно говорить в імені не російської еміґрації, а „спільної справи". У висліді що „спільну справу" компромітує, компромітуючи й тих „інородців", які співпрацюють в установах Американського Комітету. Конкретно, пишучи в числі з 21 березня про „Проблеми і завдання радіовисильні „Визволення", редакція „НОД" стверджує, що „головним чином київські часописи зробили кампанію проти радіовисильні „Визволення" наче своєю спеціяльністю. Нема місяця, щоб, наприклад, у газетах „Правда України" і „Радянська Україна" не появились статті, вірші чи карикатури під адресою „Визволення" і його слухачів . . ." „НОД" дивується, чому воно так, і не додумується до найпростішої і найочевиднішої причини: що Москві і її експонентам у Києві найбільше болять якраз українські авдиції. І коли б вони були насправді українські своїм змістом, коли б вони не були випрані з національно-політичного змісту, коли б вони у своїй більшості не були примусовими буквальними перекладами з російських текстів і коли б їх було більше, ніж їх є, то вони куди-більше дратували б кремлівських володарів та впливали на опозиційні настрої мас в Україні. „Наше Общее Дело" не може доглупатись до такої правди, бо воно — російська еміґрантська газета, яка має те „общее дело" з теперішніми російськими комуністичними правителями, щоб поменшувати і притишувати значення національної проблеми в СССР, не кажучи вже про визвольну проблему України.

На доказ нашого твердження, що „НОД", орган Американського Комітету Визволення, компромітує українців, які співпрацюють з тим Комітетом, наводимо статтейку „Хто виступав перед мікрофоном „Визволення"? Подано там 36 різнонаціональних прізвищ. Є між ними 13 російських і два українські. Між російськими „світочами", яких запрошено перед мікрофон радіо Визволення, був і митрополит Анастасій, який по нинішній день править Богослужби за Миколу II та присилає привіт „общемонархическому с'єздові", що з черги прославляє кандидата на російський престіл Володимира Кириловича Романова („Россия", з 25 березня ц. р.), Ігор Сікорський, який субвенціонує російських монархістів („Знамя России" з 28 лютого ц. р.) та графиня Александра Львовна Толстая, яка в одвертому листі до видавця „Лайфу" запевняла, що за царських часів „на Україні селянин мав дуже добру землю, кілька корів і коней, вівці і вигідні доми" (!!) („Рашія" за лютий 1958). Названу статтейку ілюстровано 5-ма світлинами: поруч із портретами американського робітничого лідера Джорджа Міні й муринського співака Гечерсона, вміщено світлини графині Толстої, царославного митрополита Анастасія і професора Н. С. Арсеньєва. Можна глибоко сумніватися, чи захоплені таким товариством Джордж Міні та — Іван Багряний і І. Майстренко. Чи не відстрашує від співпраці в Комітеті перспектива, що можна опинитися на публічному списку поруч із московськими реакціонерами. Цікаво, хто з службовців Американського Комітету й редакторів його радіовисильні притягає до співпраці російських еміґрантських монархістів і аристократок з таким „пропаґандивним хистом", як пані Толстая з її твердженнями, що живо пригадують здивування французької королеви з 17-го ст., що „чейже" кожний селянин може щоденно їсти курку на обід. Як можна вести успішну протисовєтську пропаґанду реакційними звеличниками царської системи, що їх ідеї зненавиджені на всьому европейському Сході та всіми демократами вільного світу?! А „Наше Общее Дело" ще й хвалиться ними і реклямує їх! Чому воно не друкує гасел „Союзу Русского Народу" з часів Пуришкевіча?! А хіба далеко відбігли в своєму ретроградстві ті численні московські „демократи" і „соціялісти", які вже не спорадично виступають на сторінках „НОД" і в радіо Визволення, а є там стрижнем всього апарату і надають тон його роботі.

Навіщо взагалі видавати таку газету? Кому вона потрібна? Яку користь вона приносить справі боротьби з большевицькою Москвою? Це просто ще одна газета російських еміґрантів, бліда, позбавлена всякого полету, це орган, потрібний тільки тому російському гуртові, що дістає в ньому заробіток, та ще й може тим росіянам, що, як сарана, обсіли Американський Комітет і його радіовисильню в Мюнхені, ставши в ній „державою в державі".

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Ярослав Курдидик

СЕНСАЦІЯ З „СУПЕРРАКЕТОЮ"

Західні воєнні фахівці намагаються знайти вияснення, чому саме і з якої причини большевики запропонували припинення дальших експериментальних проб з атомовою й водневою зброєю. У зв'язку з цим виникають запити: 1. чи большевики дійшли вже дійсно аж так далеко у своїх атомових дослідах, що їм просто недоцільно переводити такого роду експерименти, і вони приступають до серійної продукції зброї окремих типів і калібрів; 2. чи большевики рішили зосередити всі свої зусилля на розбудові і вдосконалюванні далекосяжних ракет, щоб могти непомильно влучати у ворожі цілі; 3. чи може це звичайний трюк-передишка.

Голова комітету, який займається дослідами стратосферичних просторів, сен. Мек-Кормік, викликав своїм останнім виступом не абияку сенсацію і поважно стурбував нею компетентні кола Пентаґону, заявивши, що большевики саме тепер випробовують ракету-велетня, якій, мовляв, фахівці приділяють більше уваги, як обом „спутнікам", бо своєю силою і величиною вона перевершує все, що було досі здійснене або заплановане у ЗДА.

Згадана ракета-велетень складається з одноступневого й суцільного набою і потужністю своїх підносних машин перевищує мільйон фунтів натиску. Закинено її на 284 милі висоти з „ужитковим тягаром" на 3300 фунтів, при чому ядро, в яке були вбудовані різні помірові апарати, вдалося майже без ушкоджень приземлити. При цій нагоді згадується, що сила найбільшої американської одноступневої підносної машини, на розбудову й досліди якої видано понад 700 мільйонів долярів, становила 400 тисяч фунтів тиску і заплановано було її для далекосяжної ракети „Наваго". але згодом цю машину визнано „бойово неекономічною".

Досі в американському ракетному арсеналі більших калібром одноступневих ракет немає, а всі дотеперішні міжконтинентальні чи далекосяжні ракети, як „Джупітер Ц", „Тор", „Вангард" чи „Атляс", були кількаступневі і пересічна підносна сила їхніх машин не перевищувала 135 тисяч фунтів натиску.

Про згадану большевицьку суперракету американським фахівцям вдалося зібрати відомості на основі публікацій, вміщених у різних совєтських наукових журналах та бюлетенях і шляхом довірочних інформацій. Найцікавішим у цій ракеті є те, що вона нібито має дуже потужні вертикальні ротатори, що їх уважають за одне з найбільших у світі технічних досягнень. Саме ці ротатори й допомогли приземлитися враз з апаратурою тій великій „коробці-пixві", збудованій з якогось надзвичайно тривкого альяжу, і принести дуже цінні дані із загадкової стратосферичної зони.

Американські ракетні фахівці допускають можливість, що большевикам вдалося піднести понад три тисячі фунтів на таку висоту коштом редукції в ракеті двох додаткових ступнів і побільшенням у три рази рушійної сили, якою вдалося їм закинути „Спутніка" ч. 2, що важив понад тисячу фунтів.

Немає сумніву, що ЗДА не залишаться „в довгу", і, мабуть, у найближчому часі доведеться почути про якісь нові осяги в американському ракетобудівництві. Під сучасну пору в ЗДА виелеміновують з продукції всі ракети-дублікати, що їх досі продукували три окремі роди зброї і, під єдиним керівництвом, приступають до серійної продукції кількох типів ракет з точним розподілом їх засяжности і сили нищення. До того ж у ЗДА паралельно розбудовують нищівні ракети-перехоплювачі, виходячи із засади, що остаточний успіх у війні залежить не лише від наступальної ,але й від оборонної сили.

ЯК ЗВ'ЯЗАТИ МІЖ СОБОЮ ПОКОЛІННЯ?

Париж. — 5-6 квітня відбувся в Парижі IX З'їзд одної з двох найбільших у Франції організацій — Української Національної Єдности. З'їзд був цікавий не тільки тим, що це вперше відбувався З'їзд членства, а не тільки делеґатів, не тільки тим, що в програму його входила спеціяльна Святочна Сесія, з участю полк. А. Мельника, присвячена 40-літтю української державности й вкладу націоналістичного руху у визвольні змагання, але й тим, що в рамах З'їзду відбулася конференція молоді та мистецький попис гуртів Організації Української Молоді з різних закутин Франції.

З'їзди молодечих організацій у ЗДА чи Канаді — річ звичайна, але не так у Франції. В Канаді та ЗДА виросло вже (чи виростає) третє покоління. У Франції — фактично перше. Перша велика хвиля української еміґрації прибула до Франції щойно в 1924 році. Це були учасники Визвольних Змагань 1917-21 років. У другій хвилі в роках 1927-34, прибули заробітчани з українських земель під Польщею.

Учасники Визвольних Змагань прибули майже поголовно як самітні. Прибули перші й тому — розуміється — не застали тут українок. Так багато їх і по сей день залишились без родин. Заробітчани, що прибували згодом, були в більшості молоді й неодружені, а старші часто прибували на тимчасовий побут, лише, щоб заробити на морг поля дома, або на хату. Тому прибували без родин. Дехто згодом одружився з українкою, що прибула сюди теж як заробітчанка, дехто спровадив свої родини. Але дітей було мало, і вони не встигли до війни зрости в молодь.

Питання молоді стало у Франції на всю ширінь після війни: підросли ті діти, що народилися безпосередньо перед війною. Але ще гостріше стоїть це питання тепер, коли доростає вже покоління, що народилось під час війни. А під час війни у всій Франції сталося несподіване чудо: почали родитись діти. За час війни Франція з країни, яка вимирала, стала країною з великим природнім приростом населення.

Мода — велика річ. Прийшла дійсно мода на дітей. Втрачати під час війни не було чого, і люди захотіли мати дітей. Саме перед війною введено родинні додатки до платень, і це мало свій вплив. Як живе французьке оточення, так живе й еміґрація. Сьогодні у Франції дуже багато українських родин з поважним числом дітей. Років за п'ять, коли виросте покоління, що народилося вже після війни, української молоді буде ще більше.

Разом з цим явищем біологічного порядку маємо у Франції й інше. Так само природне, але гірше й небезпечне: середній вік української еміґрації в цій країні сягає 50 років. Середнє покоління, що прибуло після війни, або ті, що приїхали перед війною з дітьми, — виїхали. Погіршення матеріяльного стану у Франції після війни, закони, що не дають чужинцеві вільно вибирати собі професії й утруднюють набування громадянства, політична нестабільність, безконечні війни Франції у її колоніях, — все це створило умовини, в яких молодший і активніший елемент, прибувши до Франції і ствердивши, що до всього вище згаданого долучається ще мешканева криза, — виїхав далі на еміґрацію, за океан.

Таким чином, сьогоднішня українська еміґрація у Франції складається в повному цього слова значенні з батьків і дітей. Середній прошарок між батьками у віці 50 років і дітьми у віці до 20 років — дуже тоненький. До цього ще треба додати, що всі згадані вище причини й свідома іміґраційна політика французького уряду або не допустили, або змусили виїхати нечисленну інтеліґенцію. Отже, пересічний рівень нашої еміґрації доволі слабий, а коли додати до того, що в основному ці люди коло 50-ки весь вік пропрацювали на найважчій роботі, то можна собі легко уявити, що можливості цього покоління вичерпуються.

І в цьому криється велика біда: нема кому передати існуючих організацій. Чи краще сказати: незабаром не буде кому передати. Молодь, народжена на чужині, виросла без українських шкіл, поза великими осередками. Вона подібна до української молоді у всьому світі: жива й здібна, енерґійна й життерадісна, коли її зацікавити чимсь, вона виявляє себе дуже корисно. Але вона виросла в чужому оточенні й її духове споріднення з нашим селянином із найбідніших околиць — дуже мале.

Це — інше покоління. Воно цікавиться українською справою, коли хтось її йому подасть у відповідній формі, але якщо цією справою займатиметься, то зовсім не так, як займаємося ми. Це буде зовсім інший стиль і зовсім інша мета та й інша напруга, бож це люди, що вросли у французький ґрунт, а цей ґрунт зовсім не такий, як у Канаді і навіть не такий як в Америці.

В Канаді нація твориться за засадою мозаїки. В Америці не так, але все ж в Америці досить великий відсоток населення належить до „етнічних груп". Не так у такій старій і суцільній країні з тисячолітніми традиціями, як Франція. Тут вростання в ґрунт є тотальніше.

Можна з цією молоддю працювати, і доказом цього був саме IX З'їзд УНЄ, на якому виступила із своїми мистецькими пописами Організація Української Молоді у Франції. Молодь ця співала й танцювала. Вона відбула свою конференцію. Познайомились між собою гуртки молоді з різних закутин цієї країни. Ми побачили її патріотизм, що його вона виявила своєю участю в протестаційній акції в обороні пам'яти Головного Отамана. Ми побачили, що молодь уміє своїм способом працювати для української справи. Ми побачили найважливіше: росте наша зміна, яка хоче для української справи працювати.

Наше завдання — допомогти молоді якнайкраще нас замінити, відкрити нові ділянки праці й нові її площини, на яких ми працювати не могли з чисто об'єктивних причин. Із цієї зустрічі з молоддю стало ясно, що вона нас замінить, але працюватиме у зовсім інших формах і з певними відтінками в змісті.

І постає велике питання: як виглядатиме переходовий період між нашим етапом громадської та політичної праці й новим етапом, коли молодь нас замінить? Постає питання: як гармонійно цей перехід провести?

Ось велика проблема, пекуча не тільки у Франції, але й у тих країнах, де виростає не перше покоління молоді, але де все ж в основному на чолі українського життя стоять люди старші, що вийшли з Рідних Земель.

Над цією проблемою слід би відкрити дискусію, бо вона виходить поза рами допису кореспондента. **О. Д-вич**

Нат. Савченко

ВІЗІЯ

(1)

Марія, Мати Ісусова, сиділа за столом над розгорненим сувоєм Святого Письма. З дитинства перебуваючи при храмі, виявила вона охоту до науки й була навчена письму. Тепер часто перечитувала Пророків і переконувалася в тому, що багато дечого з пророцтв стосувалися її Сина. Ось саме тепер, перед недалекою Пасхою, вона ще й ще раз перечитувала пророцтво, що Син Чоловічеський буде виданий на поругу, катування й розп'яття. Серце її стиснулося: невже ж би це відносилося . . .

— Радуйся, Маріє! — почулося від дверей.

Марія від несподіванки здригнулася і встала.

— Вітай, Єлисавето, дочко Ааронова! — озвалася. Вона швидко звинула сувій, опустила його в глечик і поспішила назустріч гості.

— Нелегка дорога з нагір'я юдейського, я знаю, — привітно проказала, — сідай, спочинь. Я вмию твої ноги.

— О, Маріє, я недостойна, щоб Мати Великого Пророка вмивала мої ноги, це я зроблю сама.

— Мати Хрестителя Іоана, — смиренно озвалася, Марія, — цілком достойна цього і дозволь мені прийняти рідку й таку бажану гостю звичаєм наших батьків.

Вона швидко принесла миску з теплою водою, обмила ноги Єлисаветі і обтерла їх чистим рушником.

— Струджена ти дуже далекою й тяжкою дорогою, я думаю.

— Ні, Маріє, подорожні підвезли мене. Давно вже я хотіла відвідати тебе й побачити нарешті Того, хто, кажуть, сильним словом і ділом, — великого пророка, твого Сина. Бачила його тільки дитиною, і тоді вже дивував він усіх мудрістю своєю й повагою. Та й саме Різдво Його було незвичайне і благовісне.

— Як і народження твого сина, Єлисавето, Хрестителя Іоана, було провіщене, і став він Пророком великим і славним, — додала Марія.

— А мученицький його кінець! — тремтячим голосом скінчила Єлисавета — це для матері страшне!

— Так, — лагідно й сумно озвалася Марія, і враз згадала пророчі слова Симеона: „Тобі самій пройде душу меч" — і зідхнула.

— Спасибі за потіху, а де ж Ісус?

— Ти знаєш, як виріс Він, то все ходить із учениками своїми, вчить та пророкує по храмах і зціляє недужих.

— Я чула, що й мертвих воскрешає, чи так?

— Так, це правда. Ласка Божа над Ним витає, добро Він розсіває повсюди, а все ж і ворогів має, і то з дитинства навіть. Пригадую, як був іще маленьким і бавився із дітьми. Ліпили пташки. Пого так гарно виглядала немов жива. І тішилися діти, але один із них, на ймення Юда, схопив ту пташку і розбив. Засмутились діти, а я й кажу: „Ісусе, помасти глиною кусники розбитої пташини, стули, і знову буде ціла. Так Він і зробив. Потім дмухнув на неї, а вона зирлася й полетіла, — жива. Діти заплескали в долоні від радости, а той Юда з-під лоба подивись і крикнув: „Це діло сатани!" — і втік мерщій. Пізніше, як підріс, Ісус любив трояндн дуже. Дала я йому шматочок землі у городі — повно насадив Він їх. О, як же зацвіли вони чудово! Але хтось уночі геть чисто обірвав їх і розсипав на стежці. Засумував Ісус. „Вони ще зацвітуть — кажу, — ось подивись пуп'янків багато як". А Він торкнувся пальчиком одного й другого, щоб подивитися, чи справді то пуп'янки. І нараз з-під рук його почали розцвітати квітки. І так Він, сміючись, за чергою всіх їх перейшов і знову розцвів Його садок чудово. Так що ж? Знову хтось уночі всі доценту обірвав і понищив.

— Це певно той Юда, заздрісник, — озвалась Єлисавета.

— Я думаю також — промовила Марія тихо. — І ось тоді Ісус сказав: „Не хочу я призводить до гріха когось, хто робить це недобре діло — нищить мої квітки. Нехай уже більше не цвітуть, нехай залишаться мені самі колючки". І так вони й досі залишилися — не цвітуть від того часу, ось подивись у вікно, он-там в куті городу. А тепер отой Юда пристав до учеників Ісуса, і довірено йому скарбонку з грішми, бач, бідних наділяють. Але, Єлисавето, не лежить до нього моє серце, і коли бачу його, тривожно мені стає, немов передчуваю щось лихе . . .

— Радуйся, Маріє, Мати Великого, чи є Учитель тут? — почувсь хрипкий голос, і у дверях з'явилася зігнута постать із скуйовдженим рудим волоссям.

— Немає тут Його, Юдо, пішов з учениками на Пасху до Єрусалиму.

— Я трохи забарився, кінчаючи доручення Учителя: казав Він обійти всіх бідних і обділити перед Святом. Так залишайся, Благословенна, з миром, я піду також туди.

— О, яка ж ця постать страшна! — промовила Єлисавета, коли Юда зник, — і це Ісуса ученик?

— Так, казала я тобі, — озвалася Марія: — Він добрий і всепрощаючий для всіх. Я хочу теж іти на Пасху до Єрусалиму, як і щороку. Чекаю лише Йосифа, роботу він кінчає. А я на Свята хитон новий для Ісуса виткала, а одягнувши Він його, сказав: „Це вже останній". Що б означало це, мене смутить. Чи ти ідеш також, Єлисавето, то може підемо разом?

— О, так я й думала, звичайно підемо разом, — погодилася Єлисавета.

— Радуйся, Мати Господа мого! — почувся знову голос від дверей, але вже інший, милозвучний голос.

І постать прегарного юнака вступила в хату. Його темне волосся хвилями розсипалося по плечах, а очі сіяли зорями.

— Вітай, Іоане! — радісно зустріла гостя Марія.

— Певно Ісуса хочеш бачити? Він пішов до Єрусалиму, спізнився ти. — Голос Марії звучав тепло й ніжно.

— Так, трохи запізнився, бо Учителя наказ мусів спішно виконати. Але надіюся, ще наздожену. Будь Благословенна, Велика Мати!

Іоан пішов, а Єлисавета:

— Що за приємний юнак!

Юда вертався від первосвящеників, стискаючи в руці гроші, одержані від них, за зраду Ісуса Христа. Він раз-у-раз поглядав на срібняки і бурмотів: „Ну, що ти, Юдо, зробив такого? Все буде гаразд. Вони не засудять Його, бо ж защо? А Юда матиме троха грошей". Він засміявся й подзвонив срібняками: „Тепер уже не буде мати докоряти, що не працюю, лише ходжу за вчителем. Ой-ой, мати буде задоволена, як принесу й скажу: на, маєш! А як спитає, де взяв? . ." — Юда спинився і вхопився за голову: „Що я скажу? Ну, що я . . . заробив. Ну от. Я знаю, що Вчителеві нічого не станеться. Кажуть, що вже водили до Ірода, і той одягнув Його в ясну одежу, знаючи, не знайшов у ньому вини. Ну, то певно й Пилат нічого Йому не зробить. Певно, що не зробить. Але треба ще піти на судилище, а вже потім додому".

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Степан Куропась

ШИКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

Капеля Бандуристів у свойому турне по Америці не минула й Шикаґа. 16 березня приїхала вона сюди і взяла участь, радше сказати, влаштувала концерт в честь Тараса Шевченка, заходом Ліґи Американців Українського Походження. Повна шкільна заля, що містить 2,000 осіб, свідчила, що американські українці капелю люблять. На жаль, капеля немає свіжого репертуару, а дивуватись нема чому, бо не можна й до „шапи" ходити і на бандурі вправляти та ще й нові композиції винаходити. Мистецтво потребує легкого ума і легких рук та пальців. Святочний реферат мав проф. Р. Завадович.

Третє з черги Шевченківське Свято, в нашій громаді влаштували спільно українознавчі школи нашої громади. А є їх разом 8, а долучилась до них ще дев'ята школа з містечка Пелатайн, де живе кільканадцять українських родин.

Концерт відбувся в залі СУМА і програма була старанно підготована та добре виведена, але не було багато ні батьків, ні дітей, бо забагато в нас свят, замість одного імпозантного і гідного великого імени Шевченка. Окремі Шевченківські дні мали ще парохії і парохіяльні школи обох віровизнань. Місяць березень — Тарасові Шевченкові був дійсно присвячений від першої до останньої неділі.

Микола А. Лівицький, голова Виконного Органу УНРади, виступив на вічу, що відбулося заходом Об'єднання Українсько-Американських Організацій і Прихильників УНР 30 березня, в школі Шопена. Виступ п. Лівицького був достойний, але динамічний. Він обороняв, як і всюди, „непередрішенство", яке не означає нічого іншого, як самовизначення. Присутні 500 осіб ухвалили резолюції в обороні імени Головного Отамана Петлюри.

Окремі побачення мав ще п. Лівицький з Об'єднанням і достойниками обох церков та редакцією газети „Українське Життя". В суботу в залі св. Софії гостили його обідом.

Микола Лебедь, генеральний секретар УГВР, відвідав Шикаґо по раз другий. Перший раз в товаристві о. Гриньоха кілька літ тому. Відносини від того часу радикально змінилися. Деякі з тих, що тоді п. Лебедя мали за „свого", тим разом атакували його на вічу в Союзовому Домі в суботу, дня 29 березня.

Тема доповіді: „Внутрішнє і зовнішнє політичне положення української визвольної справи". Атакували доповідача за те, що, мовляв, не приніс нових вістей з України, а все давні нотатки з преси. П. Лебедь, що має багато приятелів як теж і ворогів, має відвагу. Мав теж відвагу в Шикаґо сказати своїм теперішнім противникам те, що вважає за правду, без огляду чи це їм подобається, чи ні. Сказав він, що від 1954 не існує в Україні зорганізоване підпілля і УПА. Народ не міг довше кривавитися без надії на скорий успіх. Але йде спротив і гнів народний тут і там видно. Більшість присутніх становили молоді ще люди, які навіть на вічу переконували п. Лебедя, що він помиляється. Відчит п. Лебедя, хоч справді не вніс багато нового, був зимною водою на розпалені голови тих, що не хочуть бачити і дивитися на світ реально.

Два головні контрольори У. Н. Союзу, д-р В. Галан з Филаделфії і Іван Іванчук з Дітройту, відвідали Шикаґо в двох різних справах народного характеру 23 березня. Перший з них мав віче з комбатантськими організаціями в справі об'єднання, а другий в товаристві дружини і гарних дочок в справі з'їзду Відділів УНСоюзу Середнього Заходу. Справа та ведеться вже роками, раз завмирає, то знову відживає. Літом спека, а зимою сніги, ожеледа або якась інша вища сила нівечить пляни. А такого з'їзду треба, щоб держати організацію в поході. Вимирають старі іміґранти з-перед 1-ої війни, треба шукати способів поповнення, а їх можна знайти активністю, а не спокоєм, що засипляє.

Віче ЗУАДК-у в Союзовому Дому 23 березня зібрало коло 50 осіб, представників організацій, які без огляду на світла і тіні української допомогової й переселенчої акції, є все готові до праці і до помочі новим плянам нашої допомогової організації.

Зі звіту д-ра Галана виходить, що ЗУАДК має тепер в плянї нести поміч українцям поза залізною куртиною. По масовому переселенню українців до нового світу, праця організації обмежувалася головно до правної охорони, бо крім мадярської революції і праці нашої в Кемп Кілмер не було можливости спровадити більше українських іміґрантів. В дискусії, в якій забирали слово панове Цімура, Ничай, Филипович, Мізь, Смук і пані Куріца та Струц, д-р Галан ствердив, що американський уряд все готов допомогти українським харитативним установам, але українці мусять зібрати „мінімум" не те, щоб бути управненим до помочі.

Український Золотий Хрест на останніх річних зборах вибрав зовсім нову управу. Жінки показали добру дорогу, що уряд треба змінювати, бо з новими людьми приходять нові пляни й нова активність. Як урядники засидяться на своїх місцях, то забудуть деколи до чого вони є вибрані і не журяться зовсім за долю організації з двох причин: або певні свого перевибору, або прийняли уряд під натиском і хочуть, щоб їх більше не вибирали. Обидві причини, є шкідливими для кожної організації.

Тріюмф консерватистів Канади відбився відгомоном в Шикаґо. Перемога їх і вибір шістьох послів українського роду скріпило українців Канади, бо всі 6 послів будуть одним бльоком з одної партії, а не розпорошеними в чотирьох партіях. Зокрема перемога і вибір міністра праці Михайла Стара, який взяв участь у відзначенні 40-ліття державности України в Шикаґо, вдоволила нашу громаду. Десятки ґратуляційних телеграм з того приводу поплили в Оттаву, столицю Канади.

Українське Савт Сайд в районі парохії на 50-ій вул. — громада мала, але важна. Не має вона претенсій до проводу в Шикаґо, бо хоч є там здібні люди, громада ніколи не була центром української праці й політики, бо не лежить в центрі. Що там діється? Станиця Ветеранів Чужих Воєн вибрала нового голову. Є ним Петро Савчак, секретар 35-го Відділу У. Н. Союзу. Командиром станиці є п. Мислович, карпато-українського походження. Новий уряд для відживлення діяльности станиці влаштовує Спільний Обід в „льокалю під „Червоною Ліхтарнею" на 63-ій вул. і Деймен. Організація Святого Імени (Голі Нейм), очолювана другим Союзовцем Степаном Щурком, теж з 35-го Відділу, зібрала вже 2,000 долярів для влаштування каплиці в конвенті Сестер Василіянок, — в новій школі на Полайна вул. Організація числить 135 членів, сама сметанка українського полудня. Повстала українська пекарня на Кемпбел і 46-ий плейс, теж союзовця п. Моцкевича, що приїхав до нас з Рачестеру.

Безробіття має вплив теж на нові подружжя в нашому місті. За останні місяці біжучого року пересічно 700 пар місячно менше діждалося нагоди дійти до вівтаря. Безробіття не погіршується, але і не зменшується і воно не лише відстрашує молодь від вівтаря, але й нових іміґрантів з інших стейтів. Як теж відстрашує нових українців від купівлі домів.

Збори ОбВУА відбулися 5-го квітня. Перевибрано майже той самий уряд з п. сотн. Тимцюраком на чолі. До уряду ввійшов новик сотн. Богдан. Зі звіту управи виходить, що Відділ мав минулого року 1,200 дол. приходу з різних імпрез, збірок під церквами й балів. Вдержував суспільну службу комбатантів, а на інвалідів вислав понад 500 долярів.

Весна в районі Шикаґо. Відвідини фарм дають такий образ: Дикі канадійські гуси летять з криком на північ, оформлені в журавель латинської букви „V". Самці бажантів кукурікають в полях і скликають свої гареми, як теж випробовують і здобувають стан посідання своїх територій в рукопашній кривавій боротьбі між собою, не чують навіть труб авт, а часто їх не бачать, задивлені в себе. Червоні кардинали співають дуже голосно, а дикі цибулі виходять з землі вже до висоти 5 цалів.

З наших буднів

„СИНЬООКА СЕСТРА УКРАЇНИ"

Знаменний випадок стався під час відзначування 40-річчя незалежности Білоруської Народної Республіки на бенкеті в готелі „Балтимор" у Ню Йорку.

З привітанням від Польського Національного Комітету виступає сідоглавий професор Ліваг - Блотніцький, родом зі Старого Самбора, дуже популярна на „давнтавні" постать, здається - популярніша в українських колах, ніж у польських. Після зворушливих, щиросердечних побажань білоруському народові, професор закінчує своє слово гучним окликом:

— Хай живе вільна й незалежна Україна!

І хоч у цьому факті не було б нічого надзвичайного, бо професори завжди забуваються, все ж таки н а ш о м у давнтавнському сусідові стало трохи ніяково, і він потім так виправдувався перед д-ром Паньківським:

— Так мені, знаєте, ваша Україна товчеться по голові, що я говорив про Білорусь, а весь час думав про Україну і на кінець заплутався.

Професор чи не професор, кожний міг був заплутатись, бо, поправді, важко було вгадати, хто тоді святкував роковини незалежности — українці, чи білоруси?.. Не лише тому, що на бенкеті був наш Президент в екзилі, і його заступник, і чисельна наша делеґація, але ще й тому, що розговірною мовою на залі була мова — українська.

Говорили нею не тільки українці й білоруси, але потрапляли й говорити поляки, словаки, козаки, навіть жиди. Зокрема, прекрасно володіє нашою мовою архиєпископ Білоруської Православної Церкви, ВПреосвященний Василь, може навіть краще, як деякі наші духовники.

— Ми навмисне користуємось при таких нагодах українською мовою. — сказав один з братів-білорусів, — щоб не вживати „общепонятного язика". Та ви, українці, не робіть з цього поквапних висновків і не п р о б у й т е „приєднувати" нас до України! Ми вже маємо досить опіки і босування старшого брата, а ще як візьме нас в обійми старша сестра — тоді ми пропали!

„Опіка" старшого брата з-над річки Клязьми стала для братів-білорусів справжнім прокляттям, зокрема тут, на еміґрації. Вже досить нас мішають з русскими, та їх, сердешних, замішали так, що годі їм тепер виплисти на чисті води історії. Тавро „рашіян" приросло до них, як струп на спині. Через цю мішанину й плутанину білоруси втратили в Америці свою „стару" еміґрацію, яка майже поголовно опинилася в рядах РОВА. Не краще стоять справи з тут народженим поколінням. Такі репрезентанти молоді, як „білоруський Добрянський" — Константин Мерляк, це рідкісні птиці, і дай їм, Боже, таких більше!

— Ми навіть не маємо свого Петра Яреми, — жалівся один з господарів.

Активне о р г а н ізоване життя наших братів почалося тут із припливом політичної еміґрації. Розуміється, дорогі брати вспіли зараз розколотись на два „центри", що в поборюванні один одного не багато й відстають від н а ш и х „середовищ". З н а й шлися також поквапні геометри, які почали вирівнювати наші етнографічні межі. Дехто вже заганяється аж під Луцьк, на превелику журбу - горе колеги Трембіцького з Бруклину, автора праці „Білорусь в світовому господарстві".

Віримо, що ці дрібні хатні непорозуміння не попсують сердечної дружби двох рідних сестер — синьоокої Білоруси й карооко Украіни. Про те, щоб сестри не розлюбили одна одну, таки найбільше дбає старший брат з-над річки Клязьми. Він держить цупко обидві красуні в своїх обіймах, — аж їм обом ребра тріщать...

Ікер

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 11:30 рано, зараз по Службі Божій, в церковній залі. Довгуючих членів проситься вирівняти свої вкладки. — М. Брус, предс.; В. Заґвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Збори Т-ва „Чорноморська Січ", Відд. 14, відбудуться в середу, 23-го квітня 1958 року, о год. 7:30 веч., в Січовім домі при 508 18-та Евеню. Проситься членів прибути на збори, та вирівняти місячні залеглості. — Управа.

МОГАНОЙ СИТІ, Па. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 305, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 11:30, зараз по другій Службі Божій. Проситься усіх членів прибути на означений час і вирівняти свої залеглості та привести зі собою нових членів і дітей до УНСоюзу. — М. Гентош, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Звичайні збори Т-ва „Подільська Січ", Відд. 8, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., в залі УА-Клюбу, при 13 Вашингтон вул., о год. 2-ій по пол. Програма: Важливі переконвенційні справи. Делеґати, які будуть заступати наш Відділ, хочуть знати Ваші бажання, себто справи, які будуть вирішуватися на найближчій конвенції; Перегляд статута УНСоюзу; Дискусія над статутом; Обговорення проєкту від нашого Відділу для добра УНСоюзу. З огляду на це — просимо всіх членів обов'язково прийти. Члени, які не вписали своєї родини, або приятелів в члени УНСоюзу, повинні це зробити ще перед конвенцією — це їхній обов'язок. — П. Гарасимів, предс.; Д. Малик, заст.; В. Мандзій, секр., кас.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Т-во „Українська Січ", Відд. 59, повідомляє своїх членів і членкинь, що Збори Т-ва відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 року, в УНДомі під ч. 500 Hallett St., точно о год. 4-ій по пол. Проситься все членство прийти на час. Також повідомляється все членство, що від тепер збори будуть відбуватися в кожну другу неділю місяця, а не в суботу, як було до тепер. Спільний Пікнік Т-ва буде 13-го липня 1958 р., в парку В. Венґриновича. — Управа.

ДЖАНСТАВН, Па. — Збори Б-ва св. Арх. Михаїла, Відд. 11, відбудуться в неділю Томину, 20-го квітня 1958 р., о год. 4-ій по пол. Просимо, щоб всі члени були присутні, з огляду на апробату делеґата і його проєктів. Ухвали й рішення, які будуть винесені на цих зборах, будуть зобов'язувати і неприсутніх членів. Будемо приймати нових членів. Вписуйте своїх дітей до УНСоюзу. Довгуючим членам пригадуємо, щоб вирівнювали свої залеглості, бо в противному випадку будуть суспендовані. Збори відбудуться в церковній залі на Мейпел Еве. — П. Сцілений, секр.

МІЛВІЛ, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 347, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в залі, де звичайно. Просимо всіх членів прибути на збори, маємо багато справ до полагодження. — С. Патен, предс.; С. Чопик, кас.; Г. Тимчій, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 83, повідомляє своїх членів, що Місячні звичайні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 12:30 впол., в домі Т-ва УАГорожан під ч. 847 Н. Френклін вул. Проситься членів прибути на ці збори, бо це останні збори зимового сезону. Наступні збори переноситься на суботу. Довжних членів напоминається вирівняти свої залеглі вкладки. Минулого місяця багато членів не заплатило своїх вкладок. Якщо цього місяця не заплатять — будуть суспендовані. — С. Чорномаз, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. — Повідомляється усіх членів 245 Від. Т-ва „Запорозька Січ" ім. В. Хмельницького, що Місячні збори членів відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в приміщенні греко-кат. парохії при 1195 Deutz Ave. — П. Сабат, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Любов", Відд. 45, повідомляє своїх членів, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р. Пригадується всім тим членам, які не вирівняли своїх вкладок, щоб зробили це цієї неділі від год. 12-ої до 2-ої по пол. — М. Дубас, предс.; А. Гарасим, кас.; М. Сеник, секр.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Від. 349, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в домі Ветеранів при вул. Вашинґтона. Присутність всіх членів обов'язкова. — І. Гнідь, секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Б-во св. о. Миколая, Відд. 369, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься членів вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

AMBRIDGE, Pa. — Б-во св. о. Миколая, Відд. 276, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол. Проситься всіх членів прибути на час, бо маємо важливі справи до вирішення. — С. Іваницький, секр.

АНСОНІЯ, Конн. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 67, повідомляє своїх членів, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., точно о год. 2-ій по пол. Обов'язком кожного члена явитися на цих зборах, бо є важливі справи до полагодження. — І. Патуляк, предс.; М. Гузій, кас.; І. Хировський, фін. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва, Відд. 104, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2:30 по пол., в УНДомі. Просимо, щоб усі члени явилися, бо є багато важливих справ до вирішення. Також просимо, щоб члени приєднували нових кандидатів у члени Т-ва і УНСоюзу. — М. Зельвак, предс.; В. Матковський, секр.

(Продовження на стор. 4-ій)

● **На 5-му Міжнародному Ярмарку в Японії найбільший пропаґандивний успіх мав совєтський павільон із моделем „Спутніка II", з живою собакою всередині.** Американський представник заявив, що ЗДА влаштовували свій павільон під кутом не пропаґанди, а торгівлі з Японією та продажу японцям найпотрібніших їм речей.

РОЗШУКИ

МАРІЯ СТЕЦКОВИЧ зі села Мшанець, старосамбірського повіту, пошукує мужа ІВАНА СТЕЦКОВИЧА - ЛАМАНЦІВ, двох синів Василя і Івана. Василь мабуть перебуває в ЗДА, а Іван у Франції. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати до:
Ivan Steckowych-Drabaniw
319 First St., Carlstadt, N. J.

ОЛЕКСА ЛИСИК пошукує своїх сестер КАТЕРИНУ КУНИЦЬО та МАРІЮ КОВАЛЬЧУК - ГЕРМУТ, які мали б проживати в місті Пассейк. Хто знав би про них або вони самі прошу зголоситися на нижче подану адресу:
WALTER MELNYK
1008 E. 93rd St., Chicago 19, Ill.

Пошукую
ІВАНА й НИКОЛУ ІВАНЦІК, синів Петра, зі села Лісновичі. Писати прошу на адресу:
Iwan RIBYJ
1516 N. Lorel Ave.
Chicago 51, Ill., USA
Заграничні часописи прошу передрукувати.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ШІКАҐО, Ілл. — С-во Рожд. Преч. Діви Марії, Відд. 259, повідомляє, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 року, о год. 1-ій по пол., в церковній залі при So. Paulina St. — П. Трусяк, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Єдність", 163 Відд., подає до відома своїм членам, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р. о год. 12-ій вполудне, в Горожанському Клюбі. Проситься членів прибути на призначений час та вирівняти свої вкладки, бо члени, які не вплатять на час наражуються на суспендування. — М. Курко, предс.; С. Филик, фін. секр.; Д. Мисько, рек. секр.

АЛЛЕНТАВН, Па. — Управа Б-ва св. Арх. Михаїла, Відд. 147, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., точно о 12-ій год. впол., а не о год. 2-ій, тому що заля в цей час буде зайнята. Просимо ласкаво всіх членів прибути у вище назначений час і вирівняти свої залеглості. — І. Заворська, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 76, повідомляє всіх своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р. Просимо всіх членів прийти й заплатити свої вкладки, а довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості, щоб не бути суспендованими й позбавленими всяких членських прав. — Управа.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 342, повідомляє усіх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі. Довгуючих членів, тих, що платять місячно, піврічно та річно, проситься, щоб виконали свою повинність, бо інакше будуть суспендовані. — Г. Волянський, Н. Кіра, І. Маркович, секр.

(Дальше на стор. 3-тій)

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі".

1. При астмі й інших бронхітичних недомаганнях — особливу мішанку з трав — чай ч. 10	$ 2.75
2. При недомаганнях нирок і мочового міхура — чай ч. 11	$ 1.75
3. При недомаганнях печінки і жовчевих органів — чай ч. 16	$ 2.15
або рослинний лік "Chionatus"	$ 2.65
4. При ревматизмі й артретизмі — чай ч. 18	$ 2.75
або пастилки "Tri Cops"	$ 3.89
5. При нервовому розстрої і безсонниці — чай ч. 20	$ 2.10
6. При простуді й кашлі — чай ч. 21	$ 1.75
7. При жіночих недомаганнях, після сорокового року життя — чай ч. 340	$ 3.60
8. Для дітей при моченні в часі сну — чай ч. 60	$ 3.00
9. Для відбудови фізичних сил, після надмірного ослаблення тяжкою працею, або хворобою — лік рослинний "BMB" (B. M. B.)	$ 4.85
10. При язві жолудка, зґаги, газів і відбивання — лікарство "Gen-Rue"	$ 2.35
11. При високому тисковi крови — рослинні пастилки	$ 1.79
12. Особливий чай для мужчин, що почувають себе ослабленими і нервовими — ч. 100	$ 3.00
13. Особлива мішанка-чай, що без болю регулює жолудок "Wealt Tea" — пачка	$ 1.00
Розвільнючий чай — "Lexative Tea"	$ 0.50
14. Жень-Шень в капсулках — пляшка	$ 3.50
Европейські термометри до мірення гарячки	$ 1.75
— зовнішні	$ 1.35
— кімнатні	$ 0.89